

Stanko Hondl (1873. - 1971.)

Smontara, Ana

Source / Izvornik: **Matematičko fizički list, 2005, 223, 110 - 110**

Journal article, Published version

Rad u časopisu, Objavljena verzija rada (izdavačev PDF)

Permanent link / Trajna poveznica: <https://um.nsk.hr/um:nbn:hr:217:744669>

Rights / Prava: [In copyright](#) / [Zaštićeno autorskim pravom.](#)

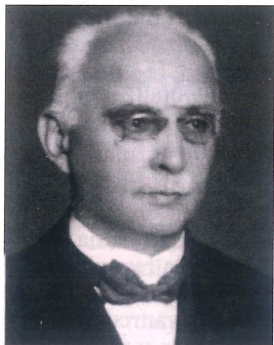
Download date / Datum preuzimanja: **2024-12-20**

Repository / Repozitorij:

[Repository of the Faculty of Science - University of Zagreb](#)

Stanko Hondl (1873. – 1971.)

Stanko Hondl je bio redoviti profesor fizike na Sveučilištu u Zagrebu. Rodio se u Zagrebu 22. listopada 1873. god. Studirao je matematiku i fiziku na Mudroslovnom fakultetu u Zagrebu (kod prof. V. Dvôraka) i diplomirao 1895. Boravio je u Göttingenu i Berlinu, gdje je slušao Planckova predavanja i sudjelovao u njegovu seminaru. Doktorirao je 1898. u Zagrebu. Zaposlio se kao gimnazijski profesor fizike u Vinkovcima 1896., a potom u Zagrebu (1896. – 1911.). Habilitirao je za privatnog docenta fizike i započeo predavanja na Sveučilištu (1902./03.). Godine 1911. izabran je za izvanrednog, a 1915. za redovitog profesora Mudroslovnog (kasnije Filozofskog) fakulteta. Bio je predstojnik Fizikalnog kabineta od 1911. i dekan fakulteta (1919./20. i 1932./33.), te je zaslužan za izgradnju zgrade Prirodoslovno-matematičkog fakulteta na Marulićevom trgu 19 (koja je sve do 1991. korištena za tu namjenu). Bio je rektor Sveučilišta (1936. – 1938.), član Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti: dopisni od 1908. i redoviti od 1923. te njezin potpredsjednik (1933. – 1942.), predsjednik Hrvatskog prirodoslovnog društva (1934. – 1936.), pročelnik Astronomske sekcije, potpredsjednik Društva srednjoškolskih profesora i suradnik *Nastavnoga vjesnika* (1907. – 1911). Umro je u Zagrebu 16. travnja 1971. godine.

Prof. Hondl se bavio teorijskom i eksperimentalnom fizikom, poviješću fizike kao i filozofskim pitanjima znanosti (poznate su rasprave: *O nulmjestima gibanja tekućine; Nacrt povijesti kvantitativne atomistike; Pogledi suvremene fizike; Anatomija fizikalnih znanosti*). Za povijest fizike posebno su važni njegovi radovi o Markantunu de Dominisu i Ruđeru Boškoviću (*Marko Antonije de Dominis kao fizičar; Faraday o Boškovićevoj atomistici; Boškovićevi računi o gustoći svjetlosti; Stay i Bošković o apsolutnom gibanju; Boškovićev dalekozor s vodom; Bošković i fotometrija; Dvije osebujne Boškovićeve zamisli, I. Relativna sila inercije, II. Stvaranje svijeta, i dr.*). Napisao je također niz srednjoškolskih udžbenika iz fizike, a predavanjima na Pučkom sveučilištu, popraćenim pokusima, te prilogima u časopisu *Priroda*, doprinio je i popularizaciji znanosti.

Ana Smontara, Institut za fiziku, Zagreb